

Fattig Bonddräng

Markus Krunegård

Jag är fattig bonddräng men jag lever ändå
Dagar går och kommer medan jag knogar på
Harvar, sår och plöjer, mockar, gräver och bär
Går bak mina oxar, hojtar, visslar och svär

Jag är fattig bonddräng och jag tuggar mitt snus
Och när lörda'n kommer vill jag ta mig ett rus
Sen, när jag blitt livad vill jag tampas och slåss
Vila hos en flicka vill jag också förstås

Sen kommer sönd'an och då vill våran präst
Att jag ska till kyrkan men då sover jag mest
Prästen kan väl sova hela måndagen men
För en fattig bonddräng börjar knoget igen

Så går hela veckan alla dagar och år
Jag går med min lie och jag plöjer och sår
Jag kör mina oxar och jag hässjar mitt hö
Harvar, gnor och trälar och till sist ska jag dö

Står där, fattig bonddräng invid himmelens port
Lite rädd och ledsen för de synder jag gjort
Man ska inte supa, hålls med flickor och slåss
Herren, Gud i Himlen är väl missnöjd förstås

Men då säger Herren: Fattig bonddräng, kom hit
Jag har sett din strävan och ditt eviga slit
Därför fattig bonddräng är du välkommen här
Därför, fattig bonddräng ska du vara mig när

Åh, jag fattig bonddräng står så still inför Gud
Och sen klär han på mig den mest snövita skrud
Nu du, säger Herren är ditt arbete slut
Nu du, fattig bonddräng. Nu får du vila ut